



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného, v právní věci žalobce: **Alliance UniChem IP Limited**, se sídlem 2 The Heights, Brooklands, Weybridge, Surrey KT13ONY, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zast. Mgr. Janou Šuranovou Traplovou, advokátkou se sídlem Přístavní 531/24, Praha 7, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6, proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 17. 3. 2014, sp. zn. O-491123, čj. O-491123/D70842/2013/ÚPV, za účasti osoby zúčastněné na řízení: ALLIANCE PHARMACEUTICALS LIMITED, se sídlem Avonbridge House, 2 Bath Road, Chippenham Wiltshire SN15 2BB, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zast. JUDr. Petrou Sauvage de Brantes, advokátkou se sídlem Korunní 810/104, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2017, čj. 9 A 270/2014-145,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2017, čj. 9 A 270/2014-145, **se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 3. 2014, sp. zn. O-491123, čj. O-491123/D70842/2013/ÚPV, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- III. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě a kasační stížnosti v celkové výši **28 570 Kč** k rukám jeho zástupkyně Mgr. Jany Šuranové Traplové, advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Od ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobci (dále „stěžovatel“) byla rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 10. 2013, zn. sp. O-491123, čj. O-491123/D049640/2012/ÚPV, zamítnuta přihláška kombinované ochranné známky ve znění „Alliance Healthcare“ (dále i jen „navrhovaná ochranná známka“),

a to na základě námitek podaných osobou zúčastněnou na řízení (dále jen „OZNŘ“), která má zapsanou kombinovanou ochrannou známku Evropské unie (dále i „Společenství“) ve znění „ALLIANCE“ doplněnou čtvercovým tvarem na levé straně známky (druhá ochranná známka) a slovní ochrannou známku Společenství ve shodném znění „ALLIANCE“ (třetí ochranná známka). Důvodem zamítnutí přihlášky bylo, že uvedené ochranné známky mají dobré jméno na území Společenství a přihlašované označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména uvedených ochranných známek nebo jim bylo na újmu dle § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, účinném ve znění do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o ochranných známkách“). V záhlaví označeným rozhodnutím předsedy žalovaného byl zamítnut rozklad stěžovatele a rozhodnutí žalovaného potvrzeno. Žalobu následně Městský soud v Praze (dál jen „městský soud“) napadeným rozsudkem dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl jako nedůvodnou. Proti danému rozsudku stěžovatel brojí nyní podanou kasační stížností. Žalovaný naopak neuznal jako důvod pro zamítnutí přihlášky namítanou mezinárodní barevnou kombinovanou ochrannou známku OZNŘ ve znění „ALLIANCE GENERICS“ s barevným čtvercovým tvarem na levé straně známky (první ochranná známka).

[2] Městský soud v napadeném rozsudku uvedl, že žalované rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalovaný postupoval v souladu s § 2 a 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, a zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

[3] Soud vycházel z judikatury Nejvyššího správního soudu, ze které plyne, že pro stupeň podobnosti mezi známkou s dobrým jménem a označením je postačující, že si příslušná část veřejnosti vytvoří spojení mezi označením a známkou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2006, čj. 1 As 28/2006-97, č. 1064/2007 Sb. NSS, obdobně i rozsudek ze dne 12. 11. 2014, čj. 6 As 54/2013-128). K existenci dobrého jména je tedy nutno prokázat, že relevantní okruh spotřebitelů bude bez dalšího očekávat dobrou kvalitu (jakýchkoliv) výrobků či služeb, pokud budou označeny namítanou ochrannou známkou (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2011, čj. 8 As 21/2011-117).

[4] Městský soud souhlasil se závěrem žalovaného, podle kterého doklady předložené OZNŘ prokázaly existenci dobrého jména druhé a třetí namítané ochranné známky. Dobré jméno je nutné získat mezi relevantní veřejností. Při posouzení, zda známka požívá zvýšené ochrany z titulu jejího dobrého jména, lze vyjít z dokladů, které se týkají služeb/výrobků, pro něž byla zapsána a správní orgány mohou při posouzení užít jako důkazů všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy, tedy i z dokladů nepřímých.

[5] Soud postupně hodnotil jednotlivé podklady užití v řízení jako doklady prokazující dobré jméno namítaných známek. Z výtisku internetových stránek subjektů z oblasti zdravotnictví, plyne, že anglický výraz „healthcare“ se užívá v obecném významu zdravotní péče. Prokázání dobrého jména postačí na území Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku (dále jen „Spojené království“), které je součástí Evropské unie. Proto není důvodná námitka stěžovatele, že je rozhodné hledisko českého spotřebitele, ani námitka směřující proti kopii čestného prohlášení paní S. N. R., zaměstnankyně OZNŘ. Z výpisu z obchodního rejstříku Spojeného království vyplývá vznik společnosti OZNŘ v roce 1996 s předmětem činnosti ve službách tříd 35, 39 a 44 dle mezinárodního třídění výrobků a služeb – zjednodušeně pro oblast farmaceutických, lékařských, zdravotnických a kosmetických výrobků. Z výročních zpráv OZNŘ dle soudu plyne, že OZNŘ pod namítanými ochrannými známkami na trhu ve Spojeném království nabízela 115 léčivých přípravků, jejichž objem prodeje vykazoval od r. 2005 vzrůstající tendenci. Namítané ochranné známky jsou zapsány pro služby a výrobky ve třídě 5, proto výroční zprávy prokazují úspěchy namítajícího v souvislosti s farmaceutickými produkty nejméně této

pokračování

třídy. Výroční zprávy ve spojení s ostatními doklady dle městského soudu prokazují dobré jméno namítaných starších ochranných známek. Z výtisku britského rejstříku povolených léčiv a výtisku internetových stránek zabývajících se farmacií vyplývá, že OZNŘ produkuje velké množství léčiv, jejichž obaly jsou opatřeny označením „ALLIANCE“. Z výtisku internetových stránek vyplývají informace o kladném hodnocení obchodní značky OZNŘ. Městský soud na základě uvedených podkladů souhlasil s posouzením žalovaného, že OZNŘ unesla důkazní břemeno a prokázala existenci dobrého jména jejich dvou namítaných starších ochranných známek.

[6] Městský soud připomenul, že žalovaný nemohl posuzovat rozlišovací způsobilost starších ochranných známek OZNŘ, neboť jejich ochrana byla přiznána na úrovni Evropské unie, a žalovanému proto nepřísluší tuto rozlišovací způsobilost v nynějším řízení přezkoumávat.

[7] Soud se ztotožnil s posouzením žalovaného ohledně podobnosti porovnávaných označení. K námitce nezákonnosti posouzení podobnosti ve vztahu k třídě 5 pouze u namítaných ochranných známek a nikoli i pro služby přihlašované stěžovatelem (třída 35, 39 a 44) soud uvedl, že i když jde o různé druhy služeb, jedná se o služby úzce související, neboť se shodně týkají farmaceutických, lékařských, zdravotnických a kosmetických výrobků. V praxi může na trhu dojít ke střetu těchto výrobků a služeb, a proto nelze vyloučit, že dané služby a výrobky vzhledem k vysoké míře podobnosti mezi porovnávanými označeními mohou být spotřebitelskou veřejností dávány do souvislosti.

[8] Žalobce tvrdil, že spotřebitel bude nejprve vnímat slovní prvek „Healthcare“ ve spodní části označení a teprve posléze přesune svou pozornost na horní část posuzovaného označení. S tímto názorem městský soud společně s žalovaným nesouhlasil. Porovnávaná označení dle soudu vyvolávají podobný celkový vizuální dojem, neboť obsahují totožný slovní prvek (resp. jediný slovní prvek druhé namítané ochranné známky tvoří první slovní prvek přihlašovaného označení), jenž je tvořen téměř shodným typem písma, a současně obě označení obsahují obrazový prvek, který slovní prvek „Alliance“, resp. „ALLIANCE“ doplňuje a je i obdobného čtvercového tvaru, resp. obrysu. Městský soud předpokládal, že si průměrný spotřebitel bude dávat přihlašované označení a druhou namítanou ochrannou známku Společenství do souvislosti. Přidání druhého slovního prvku „Healthcare“ u přihlašovaného označení ani grafické rozdíly v obrazovém prvku u porovnávaných označení či jeho umístění za shodným slovním prvkem „Alliance“ u přihlašovaného označení oproti jeho umístění před slovním prvkem „ALLIANCE“ u namítané ochranné známky nepovažoval soud za tak výrazné znaky, aby dostatečně odlišily přihlašované označení od druhé namítané ochranné známky.

[9] Přihlašované označení se bude vyslovovat stejným způsobem jako již zapsané ochranné známky, tedy „elajns“ či v české verzi „alijance“. Celkový dojem z porovnávaných známek není natolik odlišný, aby bylo možné dospět k závěru, že si dotčená veřejnost nevytvoří spojení mezi navrhovanou ochrannou známkou a již zapsanými známkami.

[10] Druhý slovní prvek „healthcare“ přihlašované ochranné známky po překladu do češtiny znamená „zdravotní péče“. Přidáním tohoto slovního prvku k prvnímu slovu „alliance“ (česky spojení, svazek, spojenectví, apod.) nevzniká označení, které by ve vztahu k přihlašovaným službám bylo natolik distinktivní, aby podle něj spotřebitel spolehlivě odlišil přihlašované označení od namítaných ochranných známek OZNŘ. Ani obrazové prvky porovnávaných označení jejich distinktivitě nepřispívají, neboť nemají žádný konkrétní význam a lze je chápat pouze jako jejich výtvarné doplnění.

[11] V řízení bylo dle městského soudu prokázáno, že OZNŘ užívala označení ve znění „ALLIANCE“ (i s logem v podobě druhé namítané ochranné známky), nabízela řadu farmaceutických produktů, jejich počet postupně zvyšovala, upevňovala své postavení na trhu,

investovala značné prostředky do propagace společnosti, jejíž aktivity byly pozitivně hodnoceny na internetových serverech daného oboru. Spotřebitelská veřejnost se tak mohla po řadu let s těmito označeními setkávat a vytvořit si o nich povědomí, tj. spojit si kladné vlastnosti výrobků s osobou namítajícího a důvěřovat jim. Z toho důvodu považoval soud za splněný předpoklad § 7 odst. 1 písm. e) zákona o ochranných známkách, podle něhož by užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starších ochranných známek nebo jim bylo na újmu. Výhoda stěžovatele by spočívala ve výrazné úspoře investic na propagaci jeho výrobků, jelikož by mohl parazitovat na tom, čeho dosáhla prioritně starší ochranná známka s dobrým jménem.

[12] Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že ochranné známce s dobrým jménem se poskytuje ochrana, i pokud je pozdější podobná nebo stejná ochranná známka zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro něž je zapsána ochranná známka s dobrým jménem (rozsudek ze dne 10. 10. 2013, čj. 9 As 122/2012-135, ze dne 2. 9. 2009, čj. 1 As 41/2009-145). Ochranná známka s dobrým jménem totiž může s každým dalším zápisem podobného označení i pro odlišné výrobky a služby ztrácet na atraktivitě, tedy schopnosti upoutat pozornost spotřebitele. Cílem je tedy zabránit *rozmělnění a zepřesnění* ochranné známky s dobrým jménem. Žalovaný se tímto posouzením dostatečně v napadeném rozhodnutí zabýval.

[13] Žalovaný se ve svých závěrech neomezil jen na pouhou spojitost mezi službami kolidujících známek, ale zohlednil všechny konkrétní aspekty a relevantní skutečnosti dané věci; ty uvážil a výsledek jeho úvah nevybočil ze zákonných mezí. Soud odmítl žalobní námitky stran nezákonnosti posouzení distinktivy prvku „ALLIANCE“ a s tím spojeným nezákonným hodnocením podobnosti označení, jakož i užití stěžovatelem označených rozsudků ve věci SIGLA v. OHIM-ELLENI HOLDING (VIPS) a rozhodnutí Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví ze dne 3. 7. 2012, č. R-2304/2010, neboť závěry z nich vyplývající na danou věc nedopadají

[14] Městský soud považoval za prokázané, že přihlašované označení je podobné s druhou a třetí ochrannou známkou ze všech posuzovaných hledisek (vizuální, fonetické a významové) i z hlediska celkového dojmu, jakým působí na průměrného spotřebitele. Dobré jméno namítaných známek bylo prokázáno. Soud uzavřel, že by přihlašované označení zápisem do rejstříku ochranných známek nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména prioritně starších namítaných ochranných známek nebo jim bylo na újmu.

[15] Městský soud na závěr odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, čj. 5 As 155/2015-35, č. 3444/2016 Sb. NSS, dle kterého se nelze dovolávat legitimního očekávání z titulu zavedené správní praxe za situace, kdy se jednalo o nezákonnou správní praxi, jejíž následování je nežádoucí a bylo by v rozporu se zákonem. Z toho důvodu zamítl jako nedůvodnou námitku stěžovatele, že žalovaný postupoval v konkrétním případě (zn. sp. 446947 ve věci Quick Burger restaurant) odlišně než v právě projednávané věci, a proto porušil zásadu rozhodovat v obdobných případech stejným způsobem.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a OZNR ke kasační stížnosti

[16] Stěžovatel v žalobě tvrdil, že označení ALLIANCE bylo pouze na některých farmaceutických výrobcích uvedených ve výročních zprávách. Městský soud k tomu uvedl, že skutečnost, že výroční zprávy neobsahují vždy vyobrazení léčiv tak, aby bylo patrné, že tato léčiva byla namítanou ochrannou známkou takto označena, neznamená, že léčiva takto označena nebyla. Městský soud se nijak nevypořádal s tvrzením stěžovatele, že OZNR výroční zprávou z roku 2011 prokázala pouze užívání obchodní firmy. Danou výroční zprávou však neprokázala dobré jméno zapsané známky pro výrobky ve třídě 5. Úspěchy a zisky OZNR, které uvádí

pokračování

ve výročních zprávách, by měly být rozebrány a detailně posouzeny ve vztahu k výrobkům označeným ochrannou známkou ALLIANCE. Z výtisku britského elektronického rejstříku povolených léčiv plyne velká produkce léků, ale neplyne z nich, že tyto léky obsahovaly název Alliance. Závěr soudu o tom, že výroční zprávy prokazují dobré jméno ochranné známky OZNR je nesprávný a nepřezkoumatelný, jelikož tento závěr neplyne z provedeného dokazování.

[17] Dotčená veřejnost, dle které se posuzuje naplnění pojmu „dobré jméno“, nepřijde s výročními zprávami do kontaktu. Městský soud neuvedl, proč by se měl relevantní spotřebitel seznamovat se skutečnostmi obsaženými ve výroční zprávě.

[18] Městský soud se nevypořádal s tvrzením, podle něhož prohlášením paní R. mohla být pouze prokázána záměna stěžovatele a OZNR na území Spojeného království, nikoliv však existence dobrého jména namítaných ochranných známek.

[19] Pokud slovní spojení „Alliance healthcare“ není dostatečně distinktivní, pak pouhé slovo „alliance“ není distinktivní o nic více. Žalovaný přiznal neoprávněnou výhodu v užívání tohoto slova na trhu v EU jednomu subjektu a opominul roli obrazových prvků mající významný vliv na odlišnou koncepci obou označení. Stěžovatel tvrdil, že napadená známka má rozlišovací způsobilost pouze díky grafickému provedení a obrazovému prvku. Městský soud na tuto námitku reagoval pouze odkazem na rozhodnutí žalovaného, které však stěžovatel žalobou také napadl. Tento závěr je tak nepřezkoumatelný.

[20] Stěžovatel namítal nezákonnost posouzení odlišnosti prvku „ALLIANCE“, přičemž svá tvrzení opřel o rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 22. března 2007, ve věci T-215/03, SIGLA v. OHIM Elleni Holding (VIPS) a rozhodnutí č. R-2304/2010. Městský soud uvedl, že závěry uvedené v těchto věcech na posuzovanou věc nedopadají. Z napadeného rozsudku neplyne, jak k tomuto závěru městský soud dospěl.

[21] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že dobré jméno ochranné známky lze vysledovat z více typů důkazů, než tvrdí stěžovatel, zejména pokud na posuzovanou skutečnost ukazují důkazy v jejich vzájemné souvislosti. Rozporné označení je přihlašováno do tříd 35, 39 a 44. Ve třídě 5, ve které jsou již zapsané starší ochranné známky, jsou zařazeny služby, které úzce souvisejí právě s dříve uvedenými třídami, proto není nesprávné, že bylo dobré jméno posuzováno pouze ve vztahu k třídě 5. Čestné prohlášení paní R. sloužilo k prokázání možného nepoctivého těžení a újmy způsobené majiteli starší ochranné známky.

[22] OZNR zastává názor, že dobré jméno je možné dovodit i jen z podpůrných dokladů. Třídění výrobků a služeb do tříd Mezinárodního třídění slouží jen pro administrativní účely. Jednotlivé výrobky a služby nejsou automaticky odlišné, pokud jsou zařazeny do jiné třídy.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[23] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátkou (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[24] Ze soudního a správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro posouzení kasační stížnosti. Stěžovatel podal přihlášku sp. zn. O-491123 o zápis kombinované černobílé ochranné známky ve znění „Alliance Healthcare“ pro tento seznam výrobků a služeb

zařazených do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (35) maloobchodní a velkoobchodní služby ve vztahu k farmaceutickým, lékařským, zdravotnickým a kosmetickým výrobkům, sjednocení různého zboží týkající se farmaceutických, lékařských, zdravotnických a kosmetických výrobků v zájmu druhých, umožňující zákazníkům pohodlně prohlížet a nakupovat tyto výrobky v maloobchodě nebo velkoobchodě, z katalogu zásilkového prodeje nebo on-line přes Internet, poradenské služby týkající se k marketingu, obchodní poradenství týkající se k marketingu, podnikový management, obchodní administrativa, kancelářské práce; (39) distribuce a dodávka farmaceutických, lékařských, zdravotnických a kosmetických produktů, balení a skladování zboží; (44) lékařské služby, péče o hygienu osob, poradenské služby v oblasti zdraví a krásy, poradenské služby týkající se léčivých přípravků, farmaceutické poradenství, poradenství lékáren, výdej léčiv, vyšetření zdravotního stavu (screening). Přihlášené označení bylo v následující podobě:



[25] Proti uvedené přihlášce podala OZNR námítka jako vlastník starší mezinárodní barevné kombinované ochranné známky č. 1054532 (první ochranná známka) platné na území Evropské unie pro třídu (5) „pharmaceutical preparations and substances“ (tj. farmaceutické přípravky a látky) v následující podobě:



Tato ochranná známka nebyla uznána jako důvodná pro zamítnutí přihlášky navrhovaného označení, proto ji Nejvyšší správní soud nebude v další části posuzovat a zabývat se bude pouze dále uvedenými ochrannými známkami Společenství.

[26] Dále OZNR namítala starší kombinovanou ochrannou známku Společenství č. 2816064 (druhá ochranná známka) přihlášené pro třídu (5) „pharmaceutical preparations but not including infants' and invalids' foods and chemical preparations for pharmaceutical purposes“ (tj. farmaceutické přípravky nezahrnující potraviny pro děti a nemocné osoby a chemické přípravky pro farmaceutické účely) v následující podobě:



[27] A konečně namítala starší slovní ochrannou známku Společenství č. 2816098 (třetí ochranná známka) ve znění „ALLIANCE“ pro stejný seznam výrobků jako druhá namítaná ochranná známka. K námítkám předložila důkazy, které jsou součástí správního spisu. Jednalo se o výtisky internetových stránek různých subjektů z oblasti zdravotnictví působící na území Evropské unie a výtisky internetových stránek různých subjektů z oblasti zdravotnictví působící na území České republiky (doklad č. 1 a 2), čestného prohlášení paní S. N. R. (doklad č. 3), výroční zprávy OZNR z let 2005, 2008, 2010 a 2011 (doklad č. 4), výtisk z britského elektronického rejstříku povolených léčiv (doklad č. 5), výtisky (17x) z různých internetových serverů (doklad č. 6) a výpis z obchodního rejstříku Spojeného království společnosti OZNR (doklad č. 7).

pokračování

[28] Zákon o ochranných známkách v § 7 odst. 1 písm. e) stanoví jeden z případů, kdy se do rejstříku nezapíše přihlašované označení: „Přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námítky") [...] vlastníkem starší ochranné známky Společenství, která je shodná s přihlašovaným označením nebo je mu podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známku, která má na území Evropských společenství dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství nebo jim bylo na újmu“

[29] Dle tohoto ustanovení je třeba posoudit, zda je přihlašované označení shodné nebo podobné se starší ochrannou známkou, zda tato starší ochranná známka má na území Společenství dobré jméno a zda užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z dobrého jména nebo bylo na újmu starší ochranné známce.

[30] Soud se nejprve zabýval namítanou nepřezkoumatelností. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou rozhodnutí, ke které jsou správní soudy povinny přihlížet i bez námítky, tedy z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí soudu je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

[31] Dobré jméno ochranné známky je neurčitý právní pojem, který je nutné nejprve vyložit a následně aplikovat na skutkový stav. Neurčité právní pojmy zahrnují jevy nebo skutečnosti, které nelze úspěšně zcela přesně právně definovat. Jejich obsah a rozsah se může měnit, bývá podmíněn úrovní poznání v technických vědách i časem a místem aplikace normy. Zákonodárce použitím neurčitého právního pojmu vytváří prostor veřejné správě, aby zhodnotila, zda konkrétní situaci lze podřadit pod daný neurčitý pojem. Při přezkumu správního rozhodnutí následně správní soud řeší otázku, zda určitý jev reálného života byl správním orgánem správně podřazen pod neurčitý právní pojem. Soudu nepřísluší, aby nahradil správní orgán a vlastní úvahou obsah neurčitého právního pojmu vymezil a aplikoval na skutkový stav. Soud musí mít možnost přezkoumat, zda interpretace a aplikace neurčitého právního pojmu správním orgánem je v souladu se zákonem, jaké podklady pro své rozhodnutí k tomu správní orgán soustředil, zda tak učinil v rozsahu, který mu umožnil ve věci správně rozhodnout a zda jeho zjištění s těmito podklady nejsou v logickém rozporu. Jestliže takový přezkum možný není, je rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, čj. 7 As 78/2005-62, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2004, čj. 1 As 10/2003-58, č. 896/2006 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 6. 2015, čj. 9 As 12/2014-86).

[32] Výjimku z této povinnosti soud dovodil tehdy, pokud jde o pojem jasně seznatelný, který při aplikaci nečiní větší potíže. Viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, čj. 7 As 13/2007 - 56: „*Při interpretaci neurčitých právních pojmů je třeba odlišit případy, kdy se jedná o neurčité právní pojmy, jejichž výklad působí jak správním orgánům, tak soudům nemalé obtíže (viz např. bohatá soudní judikatura k neurčitému právnímu pojmu, veřejný zájem), od případů týkajících se neurčitých právních pojmů relativně snadno srozumitelných, jejichž obsah je v podstatě zřejmý již z jejich jazykového vyjádření.*“

[33] V projednávané věci žalovaný výklad neurčitého právního pojmu „dobré jméno ochranné známky“ provedl. Na straně 15 a 16 napadeného rozhodnutí uvedl, že „*[d]obré jméno ochranné známky získané na území Evropské unie vyjadřuje především skutečnost, že podstatná část relevantní veřejnosti ochrannou známkou v důsledku jejího užívání zná. [...] Ochranná známka s dobrým jménem tedy musí získat známost mezi spotřebiteli výrobků a služeb, jichž se týká, tj. mezi relevantní veřejností. Relevantní veřejnost*

představuje v případě výrobků či služeb běžné denní spotřeby veřejnost jako celek, avšak u specifických výrobků či služeb může být relevantní veřejností i jen velmi úzký okruh osob.“ V následné části rozhodnutí (strany 17 – 21) popsal, co plyne z provedených důkazů. V prvním odstavci na straně 22 se žalovaný pokusil aplikovat skutkový stav na předchozí výklad neurčitého právního pojmu, když uvedl, že „[s]potřebitelská veřejnost tak měla po řadu let příležitost se s těmito označeními setkávat a vytvořit si o nich jasné povědomí. Z předložených dokladů vyplývá, že spotřebitelé si s nimi spojili pozitivní vlastnosti a získali v ně důvěru.“

[34] Nejvyšší správní soud souhlasí s názorem žalovaného, že pro posouzení toho, zda je dáno „dobré jméno ochranné známky“ je nutné jej vztahovat k relevantní veřejnosti resp. relevantnímu trhu. Pojem relevantní veřejnost či relevantní trh je opět svoji povahou další neurčitý právní pojem, který je nutné nejprve vyložit a až následně na něj aplikovat zjištěný skutkový stav. Dle názoru Nejvyššího správního soudu se ve smyslu jeho rozsudku sp. zn. 7 As 13/2007 nejedná o neurčitý právní pojem relativně snadno srozumitelný, jehož obsah je v podstatě zřejmý již z jeho jazykového vyjádření. Složitost tohoto pojmu a interpretační různorodost je zřejmá z následujících částí tohoto rozsudku.

[35] Výklad neurčitého právního pojmu „relevantní trh“, „relevantní veřejnost“ či „relevantní spotřebitel“ je významný, jelikož k tomuto relevantnímu trhu bude známost (dobré jméno) ochranné známky dále posuzována. Je zjevné, že v úvahu přichází jednak trh běžných spotřebitelů, tedy zejména kupujících v lékárnách, kteří mohou být při volbě určitého léčiva ovlivněni použitou ochrannou známkou na obalech léčiv nebo významnou reklamou zaměřenou na tento trh. Relevantní trh však nemusí být nutně tvořen pouze konečnými spotřebiteli, kteří budou produkty nebo služby (dále souhrnně jen „produkty“) přímo užívat. Mohou to být i lékárny nebo síť prodejců, kteří dále produkty prodávají (distributoři), a to za předpokladu, že produkty jsou natolik specializované, že konečný uživatel není schopen rozeznat odlišnosti různých výrobců, nebo naopak jsou produkty natolik generické, že konečnému uživateli na konkrétním výrobci produktu nezáleží. V takových případech přichází do kontaktu s ochrannou známkou výrobce pouze další prodejce, který může mít s konkrétním výrobcem dobré zkušenosti, a proto jej preferuje před ostatními. Pak by postačovalo, pokud by ochranná známka požívala dobré jméno u výrazně užší skupiny osob (např. zmínění distributoři či lékárnici) a nemuselo by být například podstatné, zda se na obalech konkrétních výrobků ochranná známka nachází, neboť s nimi přímo přijdou do styku jen omezeně. Tyto osoby totiž mohou znát ochrannou známku či označení výrobce například z obchodních listin. Je samozřejmě možné uvažovat i kombinaci těchto dvou trhů – na jedné straně mohou být koncoví uživatelé spokojeni s produktem, což povede k větší poptávce po tomto produktu i u distributorů, a zároveň mohou mít dobré zkušenosti s výrobcem produktu chráněného ochrannou známkou i přímo distributoři.

[36] Žalovaný však tento krok vynechal. Relevantní trh nijak nevyložil a rovnou na něj aplikoval skutkový stav. Žalovaný sice používá pojem „spotřebitelská veřejnost“ a „relevantní veřejnost“, ale žádným způsobem tento relevantní trh necharakterizoval, tudíž není zřejmé, v rámci jaké komunity kvalitu ochranné známky OZNR posuzoval [zda z pohledu dalších prodejců (typicky tedy distributorů a lékáren), samotných koncových uživatelů či obou skupin subjektů, popř. jiných subjektů]. Na vymezení relevantního trhu pak záleží, které osoby budou součástí tohoto trhu, a právě u nich musí být zkoumáno, zda vnímají danou ochrannou známku jako ochrannou známku s dobrým jménem. Na to pak také bude navazovat, jakými důkazními prostředky lze tuto skutečnost prokázat.

[37] V případě, že správní orgán nevymezí obsah neurčitého právního pojmu a přímo na něj aplikuje skutkový stav, je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jelikož nelze seznat úvahy, které správní orgán k takovému závěru vedly (srov. již citovaný rozsudek

pokračování

Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 10/2003). V případě, že krajský soud přezkoumá rozhodnutí žalovaného, které pro absenci odůvodnění nebylo přezkoumání vůbec způsobilé, zatíží vadou nepřezkoumatelnosti i své rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2007, čj. 5 Afs 115/2006-91). Městský soud proto pochybil, když kvůli této vadě nepřezkoumatelnosti napadené rozhodnutí žalovaného nezrušil a nevrátil mu věc k dalšímu řízení.

[38] Stěžovatel namítal, že z předložených výročních zpráv neplyne existence dobrého jména, jelikož označení ALLIANCE bylo pouze na některých výrobcích uvedených ve výročních zprávách. Městský soud v napadeném rozsudku uvedl následující: *„Označení ALLIANCE je obsaženo na obalech výrobků namítajícího, slouží mu k identifikaci v obchodním styku a při propagaci jeho farmaceutických výrobků. [...] Pokud výroční zprávy vždy neobsahují vyobrazení léčiv tak, aby bylo patrné, že tato léčiva byla namítanou OZ označena (výroční zpráva z r. 2011), neznamená to, že léčiva takto označena nebyla ani popření výpovědní hodnoty všech předložených výročních zpráv, tím spíše ve spojení s důkazy dalšími. [...] Všechny výroční zprávy tak ve svém souhrnu dokládají skutečnosti soudem v odůvodnění rozsudku předně uvedené a ve spojení s ostatními doklady, které namítající k prokázání dobrého jména svých starších ochranných známek předložil, je soud považuje za relevantní a prokazující dobré jméno namítaných starších ochranných známek. [...] Lze tak shrnout, že výroční zprávy obsahují údaje, které svědčí o postavení namítajícího na trhu s farmaceutickými výrobky (léčiv) a svědčí o jeho výši obratu, kterého dosáhl prodejem těchto výrobků označených namítanými ochrannými známkami, a to zejména druhou a třetí, a v kontextu s ostatními relevantními důkazy, které se jeví dostatečně spolehlivé (8 As 21/2011) a jejichž pravost nebyla vyvrácena, prokazují dobré jméno namítaných OZ (druhé a třetí).“*

[39] Nejvyšší správní soud souhlasí s městským soudem, že z výročních zpráv vyplývá dobré postavení OZNR na trhu s farmaceutickými výrobky, výše obratu, jakož i vzrůstající tendence objemu prodeje. Z výročních zpráv však nevyplývá, zda na obalech prodávaných léků byla uvedena jakákoliv ochranná známka OZNR. Z výroční zprávy z roku 2008 naopak plyne, že v tomto roce bylo z celkového objemu prodaných léčiv zastoupeno celkem 21,4 % léčivem Nu-Seals, 15,5 % léčivem Forceval, 10,2 % léčivem Hydromol, 9,1 % léčivem Deltracortril, 7,9 % léčivem Symmetrel, 7,6 % léčivem Syntocinon, 4 % léčivem Naseptin, 2,1 % léčivem Syntometriline. Z fotografií těchto léků ve výroční zprávě (str. 1 – 8 výroční zprávy z roku 2008) plyne, že tři nejprodávanější léčiva neměla na obalu ochrannou známku OZNR. Tyto tři výrobky tvořily téměř 50 % (47,1 %) objemu prodeje léčiv OZNR. Ostatní uvedená léčiva tvořila pouze 30,7 % objemu prodeje. O zbylém objemu prodeje ze spisu nic nevyplývá. Obdobně pak z výroční zprávy z roku 2010 plyne, že léčiva Nu-Seals, Forceval a Hydromol představovaly 22,8 % prodeje léčiv OZNR. Léčivo Deltacortril tvořil 24,9 % objemu prodeje, které pravděpodobně bylo označeno ochrannou známkou OZNR, ale z dané výroční zprávy to zřejmé není.

[40] Výroční zprávy tak sice vypovídají, že určitá část prodeje OZNR byla označena ochrannými známkami, neplyne z nich však, že by takto byly označeny všechny obaly léčiv. Je možné uvažovat o tom, že dobré jméno ochranných známek OZNR bylo i přesto založeno. Nejvyššímu správnímu soudu se zejména jeví představitelné, že v případě, že by relevantní trh představovali pouze další prodejci, nikoliv koneční uživatelé léčiv, nebude u nich pro známost ochranné známky OZNR vyžadováno označení na obalech léčiv. Naopak pokud by relevantní trh byl představován zejména konečnými uživateli léčiv, výroční zpráva by poskytovala spíše značně omezený důkaz o známosti léčiv, neboť z ní lze dovést označení ochrannou známkou pouze u některých léčiv. Pokud ostatní léčiva nejsou ochrannou známkou označena, pak je otázkou, jak by je široká veřejnost spojovala se zapsanými ochrannými známkami. Takovou úvahu je však povinen učinit první žalovaný, nikoliv soudy.

[41] Z toho důvodu nemohl Nejvyšší správní soud v podstatě posoudit námitku stěžovatele, podle níž výroční zprávy neprokazují dobré jméno ochranné známky OZNŘ. Bez řádného vymezení relevantní veřejnosti to totiž není možné.

[42] Městský soud i žalovaný uvedli, že dobré jméno vyplývá i z výtisků internetových stránek třetích subjektů (doklad č. 6). K tomu je nutné poznamenat, že tyto výtisky internetových stránek nejsou například uživatelské recenze konečných spotřebitelů či dobré zkušenosti lékárníků s výrobky OZNŘ, ale jedná se o informace o dané společnosti na serverech zabývajících se investováním a podporou investování. Je obecně známou skutečností, že servery zabývající se investováním ve svých databázích obsahují informace o většině, ne-li o všech společnostech, na jejichž odbornost se zaměřují. Zanesení společnosti do takové databáze tak nijak nevypovídá o tom, že by tato společnost měla dobrou pověst a její ochranná známka dobré jméno. Tento důkaz tak městský soud posoudil nesprávně. Navíc je nutné dodat, že je pro soud v tuto chvíli těžko představitelné, že by výtisky z internetových stránek zabývajících se investováním, byly pro danou věc relevantní, bez ohledu na to, jak žalovaný vymezí relevantní trh.

[43] Za nepřipadný považuje Nejvyšší správní soud názor městského soudu, že i pokud nebylo prokázáno, zda známky na léčivech byly, nelze vyloučit, že tomu tak bylo. S tímto názorem sice nelze než souhlasit, ale vymyká se smyslu řízení o zapsání ochranné známky. V tomto řízení je povinností namítajícího pro úspěšné zamítnutí návrhu na zapsání, aby prokázal naplnění požadavků daných zákonem. Při užití § 7 odst. 1 písm. e) zákona o ochranných známkách je nutné prokázat dobré jméno dříve zapsané ochranné známky. Je proto na namítajícím, aby pro případ, že vyobrazení ochranných známek na výrobcích je pro posouzení věci podstatné, prokázal, že výrobky ochrannou známkou označeny byly a soud se nemůže spokojit s tím, že nebylo prokázáno, že označeny nebyly. Je nutné trvat na bezpochybném prokázání existence dobrého jména ochranné známky a nelze se spokojit pouze s nepodloženým odhadem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2011, čj. 8 As 21/2011-117).

[44] Nejvyšší správní soud souhlasí s názorem městského soudu, že obecně je možné připustit i výroční zprávu jako důkaz v tomto typu řízení. Jak však již bylo uvedeno, je nutné pečlivě zkoumat, jaké skutečnosti z takového důkazu vyplývají.

[45] Stěžovatel namítal, že se městský soud nevypořádal s jeho námitkou týkající se čestného prohlášení paní S. N. R., asistentky OZNŘ. Městský soud se s touto námitkou vypořádal na ve třetím odstavci na straně 18 napadeného rozsudku, kde uvedl, že daný důkaz prokazuje dobré jméno ochranné známky OZNŘ a stěžovatel ani neuvedl důvod, proč by neprokazoval. Nad rámec nutného vypořádání této kasační námitky, Nejvyšší správní soud uvádí, že tento závěr městského soudu považuje za nesprávný. Dle kasačního soudu tento důkaz prokazuje pouze záměnu označení stěžovatele a OZNŘ. To nijak nevypovídá o kvalitě produktů a služeb a pouze v omezené míře o rozšířenosti daných léčiv.

[46] Námitka, že se městský soud vypořádal s tvrzením stěžovatele ohledně odlišnosti označení pouze odkazem na rozhodnutí žalovaného (bod [19] tohoto rozsudku), je nedůvodná. Městský soud na straně 21 ve třetím odstavci uvedl následující: „*Předmětem řízení tedy nebylo podrobné posouzení rozlišovací způsobilosti starších známek OZŘ, ale zda přiblažované/napadené označení (žalobce), zahrnující kromě prvku „ALLIANCE“ též prvek „HEALTHCARE“, tímto dalším prvkem způsobuje nepodobnost s namítanými OZ či nikoli. Je třeba si rovněž uvědomit, že Úřad a žalovaný nemohli posuzování rozlišovací způsobilosti namítaných OZ ovlivnit, neboť se pod ochranu známkového práva na území České republiky dostaly v důsledku přiznání této ochrany na úrovni celé EU, jež je ČR součástí.*“ Městský soud tedy danou námitku vypořádal vlastní úvahou.

pokračování

[47] Stěžovatel v kasační stížnosti namítal, že z rozsudku neplyne, jak dospěl městský soud k závěru, že na projednávanou věc nedopadají rozsudky ve věci SIGLA v. OHIM Elleni Holding (VIPS) a rozhodnutí č. R-2304/2010. Nejvyšší správní soud uznává, že vypořádání městského soudu je stručné, ale je přesto pochopitelné. V rozsudku ve věci SIGLA v. OHIM Elleni Holding (a obdobně i v rozhodnutí č. R-2304/2010) Soudní dvůr odkázal na dřívější judikaturu, dle které „jelikož je výraz „spa“ často užíván pro označení např. belgického města Spa a belgického automobilového okruhu Spa-Francorchamps nebo obecně prostorů určených pro hydroterapii, jako hamam nebo sauna, nebezpečí, že jiná ochranná známka, obsahující rovněž slovní prvek „Spa“, bude na újmu rozlišovací způsobilosti ochranné známky SPA, se jeví jako nepatrné“. Uvedeným rozsudkem (a obdobně i rozhodnutím č. R-2304/2010) stěžovatel poukázal na to, že vzhledem k malé distinktivnosti označení „ALLIANCE“, nepovede užívání navrhovaného označení k rozmělnění dříve registrovaných ochranných známek. Městský soud v posledním odstavci na straně 26 a navazujícím prvním odstavci na straně 27 souhlasil s úvahou žalovaného, dle které dobré jméno ochranných známek OZNR bylo dlouhou dobu rozvíjeno a úzce souvisí s výrobky spadajícími do třídy 5 mezinárodního třídění (i když jsou zapsány pro třídy 35, 39 a 44). V praxi tak může dojít ke střetu těchto výrobků a služeb stěžovatele a výrobků a služeb OZNR a vzhledem k vysoké míře podobnosti nelze vyloučit, že ochranné známky OZNR a navrhované označení by bylo dáváno do souvislosti. K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že z uvedeného je tedy seznatelné, že městský soud shodně s žalovaným nepovažoval ochrannou známku za natolik obecnou a nedistinktivní, aby bylo možné aplikovat závěry uvedené v daných rozhodnutích na právě projednávanou věc.

[48] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud uvádí, že v projednávané věci žalovaný rozhodl o zamítnutí přihlášky přihlašovaného označení z důvodu dle § 9 odst. 1 písm. e) zákona o ochranných známkách, a z toho důvodu již neposuzoval podmínky dle písm. a). Správní soudy jsou tímto vymezením vázány, proto nemohly posuzovat podmínky dle písm. a) stejného ustanovení. Pokud by žalovaný neshledal naplnění důvodů pro nezapsání ochranné známky z důvodu dle § 9 odst. 1 písm. e) zákona o ochranných známkách, musí posoudit, zda nejsou námitky důvodné podle písm. a) téhož ustanovení. Nejvyšší správní soud také upozorňuje, že žalovaný bude muset vzít v úvahu, jaký bude mít vliv na posouzení věci případná skutečnost, že Spojené království v době jeho rozhodování již nebude členem Evropské unie (za předpokladu, že k vystoupení Spojeného království z Evropské unie dojde).

IV. Závěr a náklady řízení

[49] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Napadený rozsudek městského soudu proto dle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s. zrušil. Věc však tomuto soudu nevrátil k dalšímu řízení, neboť současně rozhodl dle § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. o zrušení žalobou napadeného rozhodnutí předsedy žalovaného i prvoinstančního rozhodnutí. Městský soud by totiž vázán názorem kasačního soudu mohl pouze žalobě vyhovět a vrátit věc žalovanému. Věc tak byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení na základě § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s., za přiměřeného použití 78 odst. 4 s. ř. s. V dalším řízení je vázán závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným v tomto rozsudku [§ 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s., za přiměřeného použití § 78 odst. 5 s. ř. s.].

[50] V případě, že Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a současně zrušil i rozhodnutí správního orgánu dle § 110 odst. 2 s. ř. s., je povinen rozhodnout kromě nákladů řízení o kasační stížnosti i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí krajského soudu (§ 110 odst. 3, věta druhá, s. ř. s.). Náklady řízení o žalobě a náklady řízení o kasační stížnosti tvoří v tomto případě jeden celek a soud rozhodne o jejich náhradě jediným výrokem vycházejícím z § 60 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2008, č. j. 1 As 61/2008-98).

[51] Úspěch ve věci se posuzuje dle osudu žalobou napadeného správního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že výsledkem soudního přezkumu před správními soudy bylo zrušení správního rozhodnutí, je nutno konstatovat, že stěžovatel měl ve věci plný úspěch. V takovém případě mu je žalovaný povinen dle § 60 odst. 1 s. ř. s. nahradit náhradu nákladů řízení před soudem.

[52] Náklady řízení za žalobu jsou tvořeny odměnou a náhradou výdajů právního zastoupení. Zástupkyně stěžovatele před městským soudem učinila v řízení o žalobě celkem čtyři úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“)], písemné podání ve věci samé (žaloba) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) AT, replika k vyjádření OZNŘ k žalobě dle stejného ustanovení a účast na jednání [§ 11 odst. 1 písm. g) AT]. Za každý úkon právní služby náleží zástupkyni stěžovatele mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. AT], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 AT. Za jeden úkon právní služby proto náleží 3 400 Kč, celkem tedy 13 600 Kč. Zástupkyně stěžovatele soudu doložila, že je plátcem daně z přidané hodnoty, proto jí byla daň k odměně přiznána. Za řízení před městským soudem se odměna zvyšuje o 2 856 Kč [21 % z 13 600 Kč, viz § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů]. Náklady jsou tvořeny i zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč.

[53] Náklady řízení před Nejvyšším správním soudem tvoří odměna ve výši 3 100 Kč za jeden úkon právní služby zvýšená o 300 Kč jako náhrada hotových výdajů. Kasační soud přiznal odměnu a náhradu za podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) AT]. Odměna se zvyšuje o daň z přidané hodnoty o 714 Kč (21 % z 3 400 Kč). Součástí náhrady nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem je i uhrazený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč.

[54] Ve svém souhrnu tak náklady řízení představují částku 28 570 Kč (13 600 + 2 856 + 3 000 + 3 400 + 714 + 5 000), kterou je žalovaný povinen uhradit stěžovateli k rukám jeho zástupkyně Mgr. Janě Šuranové Traplové, advokátce, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[55] O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že na náhradu nemá právo, neboť neplnila žádnou povinnost, kterou by jí soud uložil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. května 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu